

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1941

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 90

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2880. 1941

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων
Ἀγροτικῶν τιμῶν νόμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
σίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος,
6448.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 ἀντικαθίστα-
ται οὕτω :

«1. Ἐπίσης παραχωρεῖται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀ-
παλλοτριώσεων εἰς τὴν Ἑκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ χω-
ρίου εἰς βασικὸς γεωργικὸς κλῆρος πρὸς καλλιέργειαν καὶ
κάρπωσιν ἀμισθί ὑπὸ τοῦ ἐκαστοῦ ἐφημερίου.

2. Πλείονες τοῦ ἐνὸς ἐφημερίου νόμενοι τὸν κλῆρον καὶ
ἰσομερίαν.

3. Εἰς τοὺς Συνοικισμοὺς ἔνθα δὲν ὑπάρχει ἐγκατεστημένος
ἐφημέριος, ὡς καὶ εἰς οὓς ὑπάρχει ἐφημέριος δικαιωθεὶς ἀτο-
μικοῦ γεωργικοῦ κλήρου, ὁ κλῆρος διαχειρίζεται ὑπὸ τῆς Ἑκ-
κλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ὄφελος τῆς Ἑκκλησίας τοῦ
χωρίου. Ἐπὶ πλείονων τοῦ ἐνὸς ἐφημερίων τὸ ἀνυπολογιστὸν εἰς
τὸν κληροῦχον ἐφημέριον μερίδιον διαχειρίζεται κατ' ἰσομε-
ρίαν ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐφημερίων.

4. Ἐπὶ τοῦ οἰκπέδου τοῦ κατὰ τὰ ἄνω παραχωρουμένου κλή-
ρου δύναται ἡ Ἑκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἀνεγείρῃ οἴκη-
μα διὰ κατοικίαν τοῦ ἐκαστοῦ ἐφημερίου.

5. Οἰκοδομηθεῖσα μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ πα-
ρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπὸ ἐφημερίων ἑκταεῖς ἐφη-
μεριακοῦ κλήρου παραχωρεῖται εἰς τοὺς δι' ἀποφάσεως
τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὡς ἐπαγγελματικὸς κλῆ-
ρος δυνάμενος ν' ἀνέλθῃ εἰς δύο τὸ πολὺ συνεχοῦς ἐκτάσεις
στρέμματα. Τὸ ἀναλογιστὸν τίμημα καταβάλλεται εἰς τὴν οἰ-
κείαν Ἑκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν».

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος ε' τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος
6448 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Κοινὸν ἔκτασις ἀκατάλληλοι πρὸς ἀροτραίαν
καλλιέργειαν καὶ μὴ ἀπαραίτητοι διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς
κτηνοτροφίας τῶν κληροῦχων, ἐφ' ὧν φέονται ἑξήμερω-
θέντα ἢ ἐπιδεκτικὰ ἐγκεντρίσμου κερποφόρα δένδρα, δύναν-

ται νὰ διατεθοῦν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωρ-
γίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, πρὸς συμ-
πλήρωσιν τοῦ κλήρου ἀνεπαρκῶς ἀποκατασταθέντων κλη-
ροῦχων ἢ καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν νέων ἀκτημόνων. Αἱ δια-
τάξεις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα β, γ, δ καὶ ε περιπτώσεων τῆς πα-
ραγράφου 11 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ἀναγκαστ. Νόμου 1722)
1939 ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον
ἀποκατασταθέντων».

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ἀγροτικοῦ
Κώδικος 6448 ἡ φράσις «ἐγκατεστημένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου
Γεωργίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐγκατεστημένον
ἀρμοδίως».

2. Ὅπου εἰς τὸν Α. Ν. 1722)1939 εὑρίνται αἱ λέξεις
«ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑθνικῆς Συνομοσπονδίας Συνεταιρισμῶν
τῆς Ἑλλάδος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὁ Πρόεδρος
τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος
6448 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς
Γεωργίας Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀρμοδίαν
Ἐπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ παρακολούθησις
τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2
ἐγκρινομένων σχεδίων ρυμοτομίας συνοικισμῶν, ἐφαρμοζομέ-
νων ἐπ' αὐτῶν τῶν περὶ ρυμοτομίας σχεδίων πόλεων κλπ. δια-
τάξεων τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου 1923, ὡς
ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως».

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ
Ἀγροτικοῦ Κώδικος εἶναι ὅτι ἡ ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένη ἀνα-
θεώρησις αποφάσεων Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων χωρεῖ καὶ
ἐπὶ κλήρων κατὰ κυριότητα μεταβιβασθέντων εἰς ἀκτήμονας,
ἐφ' ὅσον παρεχωρήθησαν παρ' αὐτοῖς.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἄρθρα 89 καὶ 200 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448, ὁ
Νόμος 5913, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενε-
στέρως, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α. Ν. 677)1937 καὶ τὸ ἄρθρον 112
τοῦ Α. Ν. 1722)1939 ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι :

«1. Ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος
ἐπιδικασθεῖσης εἰς τοὺς πέως ἱκανότητος ἀποζημιώσεως, τῆς
βαρυνούσης, κατὰ τὸ ἄρθρον 74, τοὺς ἀποκατασταθέντας γη-
γενεῖς καὶ πρόσφυγας ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων
τῶν διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου οὐχὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητά του
ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Πρόσφυγων,
ὕπολογίζεται τόκος πρὸς 6)ο ἰσηρίως, ἐφ' ἧς ἤρξατο τρέ-

χρυσά ή κατά τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀποζημιώσεις χρήσεως μέχρι τῆς 31-12-1936.

2. Ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀποζημιώσεως καὶ τῶν τόκων ἐκπίπτει κατὰ σειρὰν πρῶτον ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 133 καθορισθεῖσα ἀποζημιώσεις χρήσεως καὶ δεύτερον ποσὸν ἴσον πρὸς τοὺς τυχόν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1936 καθυστερουμένους καὶ ὀφειλομένους ὑπὸ τῶν ἀποκατασταθέντων τόκους, οἵτινες καὶ διαγράφονται.

3. Τὸ κατὰ τὴν παραγράφον 2 προκύπτον ὑπόλοιπον μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ πρὸς 3 ο) ἀπὸ 1-1-1937 μέχρι τῆς βεβαίωσης τῆς πρώτης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως, ἀποτελεῖ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος τίμημα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐξοφλεῖται ὑπὸ τῶν ἀποκατασταθέντων εἰς 25 ἔτας ἐτησίως τοκοχρεωλυτικῆς δόσεις πρὸς 3 ο) ἐτησίως καταβαλλομένης ἐκάστης τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

4. Οἱ ὑπόχρεοι εἰς πληρωμὴν δύνανται νὰ καταθέσωσι περισσότερας τῆς μιᾶς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεις, ἢ καὶ ἅπασαν τὴν ἀξίαν τῆς ὀφειλῆς των, ἐκπιπτομένου τοῦ τόκου τῆς χρεωλυσίας ἀναλόγως.

5. Ἡ ἐξόφλησις τῶν χρεῶν τούτων γίνεται εἴτε εἰς ὁμολογίας τοῦ Δανείου Ἀπαλλοτριώσεων, λογιζομένης εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν, εἴτε εἰς τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς μετρητὰ μὲ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τῶν ὁμολογιῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον Ἀθηνῶν. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν τούτων τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως βάσει τῆς τρεχούσης ἀξίας αὐτῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν καθορίζεται συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 608 «περὶ ρυθμίσεως διαφόρων ζητημάτων ἀποζημιώσεων».

6. Τὰ τυχόν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 677)1937 «περὶ ρυθμίσεως χρεῶν» καταβληθέντα παρὰ Συνταγισμῶν ἀποκαταστάσεως ἢ κληρούχων ποσὰ ἔναντι τοῦ ἐκ τῆς ἀποκαταστάσεως χρέους των, πρὸς μερικὴν ἢ ὀλικὴν ἐξόφλησιν βεβαιωθείσων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ἐκπίπτουν ἐν τῷ συνόλῳ των ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος τιμήματος. Ἡ ἔκπτωση αὐτῶν ἐνεργεῖται ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τῆς ἐξακριβώσεως των ἔτους μειωμένων τῶν ὑπολοίπων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων κατ' ἰσομοίαν.

7. Οἱ ἀποκατασταθέντες εἰς ἐξαγορασθέντα ἢ ἐξαγοραζόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου συμφῶνως τῷ Νόμῳ 4245 κτήματα θέλουν καταβάλλει πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος αὐτῶν οὐχὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πληρωθεῖσαν τιμὴν ἐξαγοράς, ἀλλὰ τὴν βᾶσει τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὁριζομένην καὶ ἐξουσιοδοτην τοιαύτην καὶ συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 91 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

«1. Πᾶς κληροῦχος μετὰ τὴν ὀριστικὴν διανομὴν τοῦ κτήματος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν προεξόφλησιν τοῦ υπολοίπου χρέους αὐτοῦ.

2. Μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ χρέους, τὰ τεμάχια τοῦ κλήρου θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπαλλαγέντα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 88 παρ. 3 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 ἐγγεγραμμένης υποθήκης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

3. Διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ὀριστικῶν παραχωρητηρίων ἀρμοδίαι εἶναι ἡ Διεύθυνσις Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

4. Εἰς ὅσα κτήματα ἡ ὀριστικὴ διανομὴ δὲν ἐπερατώθη εἰσέτι πλήρως καὶ δὲν κατηρτίσθησαν τελικῶς οἱ κτηματολογικαὶ πίνακες καὶ τὰ ὀριστικὰ διαγράμματα ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ λογαριασμοὶ προεξοφλήσεως τῶν κλήρων καὶ τῆς κατανομῆς τῶν δόσεων ἐνεργῶνται προσωρινῶς ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐποικισμοῦ ὑπαρχόντων στοιχείων. Ἡ προσωρινὴ αὕτη ἐξόφλησις ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ παρακαταθέσεως τῶν ἐν τῷ προσωρινῷ λογαρια-

σμῷ ἀναφερομένων ποσῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἡ δὲ ἐκκαθάρισις τῶν αὐτῶ συνιστωμένων παρακαταθηκῶν ἐνεργεῖται ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

5. Οἱ κατὰ τὰ ὡς ἄνω προεξοφλοῦντες λαμβάνουν ἐπισημον βεβαίωσιν προσωρινῆς ἐξοφλήσεως τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου των καὶ δὲν ὑπόκεινται ἐφεξῆς εἰς διαγραφὴν διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, λόγους.

6. Αἱ παράγραφοι 1, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προσφύγων ἀποκατασταθέντων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδύχου αὐτῆς, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος οὕτως, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἀρμοδίας διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν κατὰ τὰ ἄνω βεβαιώσεων».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 92 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448, τὸ ἄρθρον 180 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Α. Ν. 1722)1939, ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 182 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, ὡς αὕτη ἀντικαταστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Α. Ν. 1722)1939 καὶ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ προστασίας Ἐφ' ἑρῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν», ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι :

«1. Κληροῦχοι πάσης κατηγορίας, ἐγκαταλείψαντες οἰκογενειακῶς τὸν Συνοικισμόν τῆς ἐγκαταστάσεώς των ἐπὶ διατίαν τοῦλάχιστον, κηρύσσονται ἔκπτωτοι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, κατὰ παραπομπὴν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, τῶν ἐπὶ τοῦ κλήρου (γαίῳν, οἰκοπέδου, οἰκήματος) δικαιωμάτων των, ὑπὸ τὰς ἐν ταῖς κατωτέρω παραγράφαις 2 καὶ 3 ἐξαιρέσεις.

2. Ἐξαιροῦνται τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 ὁριζομένων :

α) Οἱ ἀποκτήσαντες τὴν κυριότητα.

β) Οἱ ἐξοφλήσαντες τὴν ἀξίαν τοῦ κλήρου των, ὡς καὶ οἱ λαβόντες τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 91 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος προεξοφλομένην βεβαίωσιν προσωρινῆς ἐξοφλήσεως.

γ) Οἱ καταθέσαντες τὴν ἀξίαν αὐτοῦ προσημενημένην κατὰ 20 ο) εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, κατὰ τὰς προϋχουσάς διατάξεις.

δ) Κληροῦχοι πάσης κατηγορίας μετατρέψαντες ἰδίαις δαπάναις ὀλικῶς ἢ μερικῶς τὸν κλῆρον των εἰς ἀμπελώδεις ἢ δενδρώδεις συνεχεῖς καὶ συστηματικὰ φυτείας, ὅσον ἀφορᾷ τὸν αὐτῷ ἐμφυτευθέντα κλῆρον ἢ τὸ τμήμα αὐτοῦ. Ἡ ἐξαιρέσις αὕτη χωρεῖ ἐφ' ὀλοκλήρων τεμαχίων τῆς ὀριστικῆς διανομῆς ἐν ἡ περιπτώσει ἢ ἐπὶ τούτων ἐμφυτεύσεως καλύπτει τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῆς ὅλης ἐκτάσεώς των.

ε) Τὰ ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν μέχρις ἐνηλικιωσέως των.

στ) Οἱ ἀποκατασταθέντες εἰς κλῆρον συντηρήσεως.

ζ) Οἱ ὑπερβάντες τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον εἶος τῆς ἡλικίας των.

η) Αἱ εἰς τὴν κληρονομίαν καλούμεναι χῆραι κληρούχων ἢ ἐνήλικαι ἄγαμοι θυγατέρες αὐτῶν.

θ) Ἀνάπηροι πολέμου λαβόντες κλῆρον γεωργικὸν ἐφ' ὅσον τυγχάνουν ἀνίκαναι διὰ γεωργικὰς ἐργασίας.

3. Κληροῦχοι ἐξοφλήσαντες τὸ ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενον οἷκμα ἢ ἰδίαις δαπάναις οἰκοδομήσαντες ἢ ριζικῶς ἐπισκευάσαντες αὐτὸ δὲν δύνανται νὰ κηρυχθῶν ἔκπτωτοι τῶν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ οἰκοπέδου δικαιωμάτων των.

4. Ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων διαγράφονται κληρούχους ἀπὸ κλήρων ἢ τμημάτων αὐτῶν μετατραπέντων δαπάναις τῶν ἰδίων εἰς ἀμπελώδεις ἢ δενδρώδεις συνεχεῖς συστηματικὰς φυτείας, δύνανται νὰ ἀκρωθῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

5. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου τῆς ὀριστικῆς διανομῆς

μέχρις ἐγκαταστάσεως τῶν κληρῶν εἰς τοὺς λαχόντας εἰς τοὺς κλήρους καὶ τῆς καταρτίσεως τῶν κτηματολογικῶν πινάκων ἀπαγορεύεται ἡ κατὰ τμήματα διάθεσις κλήρων πρὸς πλείονας τοῦ ἑνὸς κληρῶντος.

6. Ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν κληρῶν εἰς τοὺς λαχόντας εἰς τοὺς κλήρους διὰ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς κλήρους καὶ τῆς καταρτίσεως τῶν κτηματολογικῶν πινάκων πᾶσα μερικὴ ἐκ κλήρου διαγραφὴ ἢ παραίτησις ἢ μερικὴ διάθεσις κλήρων χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἀκεραίων τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τεμαχίων, ἅτινα δέον νὰ καθορίζωνται ρητῶς ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει διαθέσεως. Ἐπίσης προκείμενον περὶ διαθέσεως ἀκεραίων κλήρων δέον ρητῶς νὰ καθορίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει ὁ παραχωρούμενος εἰς τὸν ἐγκαθιστάμενον κλήρος.

7. Δηλώσεις περὶ παραίτησεως ἀπὸ κλήρων, πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος, γίνονται ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων συντασσούσης πρακτικὸν περὶ τούτου. Ὁ παραιτούμενος ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως χρήσεως, διὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐνεμήθη τὸν κλήρον, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 31 τοῦ παρόντος Ἀναγκαστ. Νόμου. Αἱ τοιαῦται δηλώσεις εἶναι ἀπαραδέκτοι ἀν ἀρορῶν τεμάχια κλήρων διαφορά τῶν τῆς ὁριστικῆς διανομῆς.

8. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων συζητήσιν καλοῦνται ὑποχρεωτικῶς, καθ' ἃ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματα ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁρίζεται, πάντες οἱ ἔχοντες ἔννομον πρὸς τοῦτο συμφέρον καὶ παρίστανται, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου.

9. Ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς ἀδιαθέτους κλήρους συντελεῖται ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς οἰκείας ἀποφάσεως τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων. Ἐπὶ ἐπαρμένον ὑπὸ τρίτων κλήρων ἢ τοιαύτῃ ἐγκατάστασις χωρεῖ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῆς ἡρτημένης ἐσοδείας.

10. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουν καὶ ἐπὶ κληρῶν κτημάτων διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

11. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 28 παράγραφος 2 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀποκαθιστάμενοι ὑποχρεοῦνται εἰς ὑποδειγματικὴν τοῦ κλήρου τὴν καλλιέργειαν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Βασ. Διατάγματα ὁριζόμενα. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς ὑποχρεώσεως τῶν ταύτης καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκτίσαντο εἰσέτι τὴν κυριότητα τοῦ κλήρου, κηρύσσονται ἔκπτωτοι τῶν ἐπ' αὐτοῦ δικαιωμάτων, δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, κατὰ παραπομπὴν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ. Ἐὰν ἐκτίσαντο τὴν κυριότητα ἐπιβάλλεται αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, πρόστιμον ἴσον πρὸς τὴν διαφοράν τῆς κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τούτου καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τρεχούσης ἀξίας τοῦ κλήρου πρὸς τὴν ἀξίαν χρήσεως αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι, καλούμενοι, παραίτηθῶν τοῦ κλήρου, ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν ὑπ' αὐτῶν καταβληθέντων, μείνῃ τοῦ ἀναλογούντος ὡς ἀποζημιώσεως χρήσεως. Τὸ πρόστιμον τοῦτο ἀποτελεῖ ἔσοδον τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ καὶ εἰσπράττεται συμφῶνως τῷ νόμῳ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».

*Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1.— Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων, κατὰ παραπομπὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, μειώνει τὸν κλήρον κληροῦχος ἀποκρῦφάντος τὴν ἀληθὴ ἔκτασιν τῆς γαιοκτησίας του, κατ' ἔκτασιν ἴσην πρὸς τὴν ἀποκρυβεῖσαν καὶ διαθέτει ταύτην ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ ἐπὶ κληρῶν κτημάτων διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων».

*Ἄρθρον 10.

1. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Ν. 1722)1939 καταργεῖται, ἡ δὲ εἰς αὐτὸ προστεθεῖσα παράγραφος διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 2123)1939, ἐφαρμοζομένη καὶ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος, παραμένει ὡς ἴδιον ἄρθρον.

2. Κατὰ τὴν ἐπιτροπευμένην κατὰ τὸν Α. Ν. 1722)1939 ἐπάνοδον τῆς Διοικήσεως πρὸς ρύθμισιν τῶν εἰς τὰς περιπτώσεις α, β, γ, στ, καὶ ζ τοῦ ἄρθρου 3 αὐτοῦ προκυπτόντων ὑποτμημάτων ἀπαγορεύεται ἡ διαγραφὴ ἀποκατασταθέντων πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α. Ν. 1722)1939 καταργεῖται.

*Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α. Ν. 19)11)35 τὸ ἄρθρον 109 τοῦ Α. Ν. 1722)1939 καὶ αἱ παράγραφοι 26 καὶ 28 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 2123)1939 ἀντικαθίστανται οὕτω :

Κληρονομία κλήρου.

1. Ἡ κληρονομία ἐπὶ κλήρου κληροῦχου, ἀποβιούντος πρὸ τῆς ἀποκτήσεως τῆς κυριότητος ἢ τῆς ἐξοφλήσεως, ὁριστικῆς ἢ προσωρινῆς, τοῦ κλήρου, ρυθμίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ ἐπέκτειναι.

Μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος ἢ τὴν ἐξοφλήσιν, ὁριστικὴν ἢ προσωρινήν, ὁ κλήρος κληρονομεῖται ἐκ διαθήκης ἢ ἐξ ἀδιαθέτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου, ὑπὸ μόνους τοὺς περιορισμοὺς τῆς κατωτέρω παραγράφου 9 καὶ τοῦ τῆς μὴ κατατμήσεως τῶν τεμαχίων ὁριστικῆς διανομῆς.

Ὡς προσωρινὴ ἐξοφλήσις κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου νοεῖται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 91 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουν καὶ ἐπὶ κληρῶν κτημάτων τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Καλούμενοι εἰς τὴν κληρονομίαν.

3. Εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ κλήρου ἀποβιούντων κληρῶν καλοῦνται οἱ κατὰ τὸ ἰσχὺν ἀστικὸν δίκαιον ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι, ἀν οὗτοι δικαιούνται ἀποκαταστάσεως, εἴτε κατὰ τὰ ἄρθρα 28, 29, 32 καὶ 33, εἴτε κατὰ τὰ ἄρθρα 165, 166, 168 καὶ 170 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καὶ δὲν κέντρηται ἀκίνητον ἀγροτικὴν περιουσίαν, ἐξ οἰαδήποτε αἰτίας προερχομένην, ὑπερβαίνουσιν ἢ ἴσην κατ' ἔκτασιν πρὸς δύο πλήρεις γεωργικοὺς κλήρους, καὶ ἀν τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουσιν ἢ οἱ ὑπάρχοντες ἀποκατεστάθησαν ἢ στεροῦνται τῆς πρὸς ἀποκατάστασιν νομίμου ἐκπληρότητος ὁ κλήρος κηρύσσεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων διαθέσιμος.

Κληρονόμοι κεκτημένοι οἰασθήποτε προελεύσεως ἀκίνητον ἀγροτικὴν περιουσίαν ἐλάσσονα τῶν δύο γεωργικῶν κλήρων κληρονομοῦν μέχρι τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κλήρων τούτων ἐκτάσεως.

Αἱ γῆραι ἄνευ τέκνων ἐκ τοῦ γάμου τῶν μετὰ τοῦ κληρονομούμενου, κληρονομοῦν μέχρις ἐκτάσεως συμπληρώσεως μετὰ τῆς ἐξ οἰασθήποτε προελεύσεως ἀκίνητου ἀγροτικῆς περιουσίας τῶν ἡμῶν γεωργικῶν κλήρων.

4. Εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ κλήρου ἀποβιούντων κληρῶν καλοῦνται, καίτοι στεροῦνται τῶν πρὸς ἀποκατάστασιν προσόντων:

α) Αἱ ἔχουσαι σύζυγον καλλιεργητὴν ἔγγαμοι θήλειαι κληρονόμοι τοῦτον μέχρις ἐκτάσεως συμπληρώσεως δύο πλήρεις γεωργικοὺς κλήρους μετὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν καὶ τοῦ συζύγου τῶν ἀκινήτου ἀγροτικῆς περιουσίας ἐξ οἰασθήποτε προελεύσεως.

β) Τὰ ἐνῆλικα ἄγαμα θήλεα τέκνα τῶν κληρῶν μέχρις ἐκτάσεως συμπληρώσεως μετὰ τῆς ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας ἀκινήτου ἀγροτικῆς περιουσίας τῶν ἑνα πλήρη γεωργικῶν κλήρων.

Κληρονομία οικήματος.

5. 'Ανεγερθέντα ή ριζικώς έπισκευασθέντα υπό άποδιούντων κληρούχων οικήματα διά δαπάνης ισχυμένης προς τὸ δαπάνησιν τῆς κατά τὸν χρόνον τῆς ανεγέρσεως ή επισκευῆς αξίας τοῦ τεμαχίου, ἐφ' οὗ ταῦτα κείνται, περιέρχονται εἰς τοὺς κατά τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους τούτων.

Κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 3 καὶ 4 ή κατοικία τοῦ κληρονομούμενου μετὰ τοῦ οἴκου καὶ κήπου τοῦ κλήρου περιέρχεται εἰς κληρονόμους στερομένους τοιαύτης ιδιοκτητῆς ή ἀνηκούσης εἰς τὸν ἕτερον τῶν συζύγων καὶ ὀριζομένους δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων κληρονόμων εἰς πάντας τοὺς μετέχοντας τῆς κληρονομίας τοῦ κλήρου κληρονόμους κατὰ τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον μερίδια.

Κληρονομία φυτειῶν.

6. Ἀμπελώσεις ή δανδρώσεις συνεχεῖς καὶ συστηματικαὶ φυτεῖαι τῶν κλήρων γινόμεναι δαπάναις τῶν κληρονομούμενων καὶ ὑφιστάμεναι κατὰ τὸ χρόνον τοῦ θανάτου τῶν περιέρχονται εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους τούτων.

Ἡτοιούτῃ διαδοχῇ χωρεῖ ἐφ' ὁλοκλήρων τεμαχίων τῆς ὀριστικῆς διανομῆς, ἐν ᾗ περιπτώσει ή ἐπὶ τούτων ἐμφύτευσις καλύπτει τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῆς ὅλης ἐκτάσεως τῶν.

Κληρονομία ἐπαγγελματικῶν κλήρων.

7. Εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν εἰς ἐπαγγελματικὸν κλῆρον ἀποκατασταθέντων κληρούχων καλοῦνται οἱ κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον ἐκ διαθήκης ή ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι τούτων.

'Αρμοδιότης Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

8. Διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ κλήρου δικαιώματα τῶν κληρονόμων κληρούχου ἀποδιούντος πρὸ τῆς ἀποκτήσεως τῆς κυριότητος ή τῆς ἐξοφλήσεως αὐτοῦ, ὀριστικῆς ή προσωρινῆς, ἀποφαίνεται ή κατὰ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος Ἐπιτροπῇ Ἀπαλλοτριώσεων, καθορίζουσα ἀπαραιτήτως τὸ ποσοστὸν τῆς κληρονομίας ἐκάστου κληρονόμου.

Ἐπὶ κληρονομίας ἀποκατασταθέντων εἰς ἐπαγγελματικὸν κλῆρον οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα ἔχει ή Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων.

Περιορισμοὶ μεταβιβάσεως, διανομῆς.

9. Οἱ ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν ἐν γένει τοῦ κλήρου διὰ πράξεων ἐν ζωῇ περιορισμοὶ τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1722)1939, ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς κληρονόμους περιερχομένων μεριδίων ἐκ τοῦ κλήρου. Κατ' ἐξαιρέσιν, οἱ περιορισμοὶ οὗτοι, πλὴν τοῦ τῆς κατατιμήσεως τῶν τεμαχίων ὀριστικῆς διανομῆς, δὲν ἰσχύουν ἐπὶ μεταβιβάσεως κληρονομικῶν μεριδίων μεταξὺ συγκληρονόμων.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος τῶν συντασσόμενων δικαιοπραξιῶν ή μεταξὺ τῶν κληρονόμων διανομὴ τοῦ κλήρου κατὰ τεμάχια διάφορα τῆς ὀριστικῆς τοῦ οἰκείου κτήματος διανομῆς, ἐπιτροπομένης τῆς διανομῆς κατὰ τεμάχια ὅντι κατ' ἐκτασιν ή ἄξιαν πρὸς τὴν κληρονομικὴν μερίδα ἐκάστου κληρονόμου.

'Εκπροσώπησις κληρονόμων.

10. Πλείονες κληρονόμοι ἀποδιούντος κληρούχου ἐκπροσωποῦνται εἰς τὰς πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν σχέσεις τῶν, δι' ὧν ἐξ αὐτῶν ὀριζομένου κατὰ πλειοψηρίαν διὰ δηλώσεως τῶν ἐπιδιδομένης εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν καὶ τὴν ἀρμοδίαν Γεωργικὴν ή Ἐποικιστικὴν Ὑπηρεσίαν. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὁ προϊστάμενος τῆς Γεωργικῆς ή Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ μετ' ἀνάρτασιν διορίζει τὸν ἀντιπρόσωπον.

Οἱ κατὰ τὰ ἄνω διοριζόμενοι ἀντιπρόσωποι δέον νὰ ἔχουν τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἱκανότητα τοῦ νὰ εἶναι μέλη εἰς Γεωργικὰς Συνεταιρικὰς Ὁργανώσεις.

11. Ἐν τῶν τυχόν καταβληθέντων πρὸς ἐξοφλήσιν τῆς ὕψους κλήρων κληρονομήνων ἀδιαθέτων, ἐλλείψει κληρονόμων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐκπίπτει ἀποζημίωσις χρήσεως διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀποδιώσαντος κληρούχου κάρπωσιν τοῦ κλήρου ὑπολογιζομένη κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 31 τοῦ παρόντος Ἀν. Νόμου ὀριζόμενα. Τὰ ἐπὶ πλεόν τοῦ ποσοῦ τούτου καταβληθέντα ἀποδίδονται εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον κληρονόμους.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ ἐπὶ κλήρων κληρονομήνων μέγρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀδιαθέτων, ἐλλείψει κληρονόμων κατὰ τὰς προϋποθέσεις διατάξεις.

Κλήσις Δημοσίου.

12. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἐκλήθη ή καλεῖται, κατὰ τὸ ἰσχύον ἀστικὸν δίκαιον, τὸ Δημόσιον ὡς κληρονόμος ἐν τῇ τελευταίᾳ τάξει, ὁ ὑπ' αὐτοῦ κληρονομούμενος κλῆρος ὑπάγεται ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ διατίθεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

13. Κλήροι κληρούχων ἀποβιωσάντων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 1722)1939, δι' οὗ δὲν ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ή πράξεις τῆς Διοικήσεως διαθέτουσαι αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις δικαιουμένων κληρονόμων, ή αἱ τυχόν ἐκδοθεῖσαι τοιαῦται δὲν εἶναι νόμιμοι, διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων.

Τὸ ἄρθρον 181 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 καὶ τὸ ἄρθρον 96 τοῦ Α. Ν. 1722)1939 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 107 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Παρακαταθήκη, αὐτοῦσι ή κοινᾷ, συνεστημένα ή συνιστώμενα, εἴτε κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Νόμου, εἴτε καὶ ἐξ οἰουδὴ τέ λόγου ἀφωρῶντος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ δικαιοῦχου, δι' ἀποζημίωσιν τῶν κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον καὶ τὸν Νόμον 4857 ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων, τῶν κατὰ τὸν Νόμον 4245 ἐξαγοραζόμενων τοιούτων καὶ τῶν καταργηθέντων διὰ τοῦ Νόμου Δ Ν Δ ἀγροτικῶν δικαιωμάτων, ὡς ἐπίσης καὶ παρακαταθήκαι ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρονομήνων ὁμολογιῶν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω κατατεθεισῶν, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου μετὰ παρέλευσιν πενταετίας, ἐφ' ᾗς οὐδὲν νομικὸν ή πραγματικὸν κώλυμα ὑφίσταται πρὸς ἀνάληψιν τῶν ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 112 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448, ή παράγραφος 1, πλὴν τῶν περιπτώσεων β' καὶ γ', τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1244, τὸ προστεθὲν ἐδάφιον 2 εἰς τὸ ἄρθρον 112 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Α. Ν., 1244 καὶ τὰ ἄρθρα 78 καὶ 128 τοῦ Α. Ν. 1722)1939 ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι :

«1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύνανται νὰ παραχωρηθοῦν ἐπὶ τιμήματι καθοριζομένῳ κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 διαθέσιμα οἰκόπεδα ή τεμάχια κλήρων, πρὸ ή μετὰ τὴν ὀριστικὴν διανομὴν ή τὴν ρυμοτιμίαν, εἰς νομικά, γενικῶς, πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή εἰς Γεωργικοὺς Πιστωτικούς Συνεταιρισμούς, πρὸς ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν γεωργικῶν προϊόντων ή ἱδρυσιν μηχανοκινήτων ἐγκαταστάσεων καθαρισμοῦ καὶ ἀπολυμάνσεως σπόρων σιτηρῶν ή ἀποξηραντηρίων ὀρεχδοσίου καὶ εἰδικῶν ἀποθηκῶν καταπολεμήσεως ἐντόμων γεωργικῶν προϊόντων.

2. Τὸ τίμημα τῶν ὡς ἄνω παραχωρουμένων ἐκτάσεων καταβάλλεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ καὶ καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

α) Προκειμένου περὶ γαιῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ὀρίζεται τὸ κατὰ στρέμμα προκύπτον ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου καθορισθέντος διὰ τὸ οἰκεῖον κτήμα.

β) Προκειμένου περί γαιών διοικουμένων υπό του Δημοσίου ως διαδόχου της τέως 'Επιτροπής 'Αποκαταστάσεως Προσφύγων, το κατά το άρθρον 179 του 'Αγρ. Κώδικος 6448, ως τουτο μεταγενεστέρως έτροποποιήθη, εξευρισκόμενον.

3. Δύναται ο 'Υπουργός της Γεωργίας δι' αποφάσεώς του να παραχωρή εις την 'Αγροτικήν Τράπεζαν της 'Ελλάδος διαθέσιμα οικόπεδα ή τεμάχια κληρών ή καταλλήλους κοινοχρήστους χώρους, πρό ή μετά την όριστικήν διανομήν ή την ρυμοτομίαν, δι' άνέγερσιν κτιρίων πρός εγκατάστασιν των περιφερεισικών αυτής ύπηρεσιών, επί τιμήματι καθοριζομένω υπό 'Επιτροπής άποτελουμένης έκ του Προϊσταμένου της Γεωργικής 'Υπηρεσίας, του Οικονομικού Έργου και του Νομομηχανικού. Το τίμημα τουτο καθορίζεται βάσει της τρεχούσης αξίας των παραχωρουμένων οικόπεδων, κληροτεμαχίων ή κοινοχρήστων χώρων και κατατίθεται υπό της 'Αγροτικής Τράπεζης της 'Ελλάδος εις το Δημόσιον Ταμείον ύπέρ του Ειδικού Ταμείου 'Επαικισμού, προκειμένου περί άδιαθέτων οικόπεδων ή κληροτεμαχίων, και ύπέρ του Ταμείου του οικείου Συνεταιρισμού 'Αποκαταστάσεως 'Ακτημόνων Καλλιεργητών ή της οικείας Κοινότητος, προκειμένου περί κοινοχρήστων συνεταιρικών ή κοινοτικών εκτάσεων.

4. Δύναται ο 'Υπουργός της Γεωργίας δι' αποφάσεώς του να παραχωρή δωρεάν διαθέσιμα οικόπεδα ή τεμάχια κληρών, πρό ή μετά την όριστικήν διανομήν ή την ρυμοτομίαν α) εις Κρατικάς 'Υπηρεσίας δι' άνέγερσιν κρατικών κτιρίων και β) εις την 'Αγροτικήν Τράπεζαν της 'Ελλάδος πρός άνέγερσιν κτιρίων αναγκαίωντων αυτή διὰ την έναποθήκευσιν γεωργικών προϊόντων.

5. Δύναται ο 'Υπουργός της Γεωργίας δι' αποφάσεώς του να παραχωρή, πρό ή μετά την όριστικήν διανομήν ή την ρυμοτομίαν, δωρεάν και κατά πλήρη κυριότητα εις τὰ Γεωργικά Ταμεία των οικείων Νομών διαθέσιμα οικόπεδα, κληρους ή τεμάχια κληρών, ως και καταλλήλους κοινοχρήστους εκτάσεις εκδικασθέντων ή και ερεξής εκδικαζομένων αγροκτημάτων, πρός ίδρυσιν κρατικών ύποδειγματικών κτημάτων άποσκοπούτων εις την ανάπτυξιν παντός κλάδου της Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, ως και διὰ την εγκατάστασιν προτύπων κρατικών εκμεταλλεύσεων παντός ειδικού κλάδου της Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, ή πρός άνέγερσιν παντός είδους κτιρίων πρός χρῆσιν των Γεωργικών 'Υπηρεσιών.

6. Θεωρούνται έγκυροι και έπαγούσαι την άνωτέρω έννομον συνέπειαν πάσαι αι τυχόν κατά παρέκκλισιν των κειμένων διατάξεων γενόμεναι ήδη υπό οίανδήποτε μορφήν παραχωρήσεις τοιούτων εκτάσεων υπό της τέως 'Επιτροπής 'Αποκαταστάσεως Προσφύγων ή του διαδόχου αυτής Δημοσίου ή έν γένει της Διοικήσεως εις τὰς Γεωργικάς 'Υπηρεσίας ή τὰ Γεωργικά Ταμεία του Κράτους, έφ' όν συνεστήθησαν ή πρόκειται να συσταθούν Κρατικά ύποδειγματικά κτήματα ή Κρατικά γεωργικά εκμεταλλεύσεις πρός εξυπηρέτησιν των έν τη προηγούμενη παραγράφω 5 κατονομαζομένων σκοπών, ή άνηρέθησαν ή πρόκειται να άνεγερθώσι Κρατικά γεωργικά κτήρια.

7. Δύναται ο 'Υπουργός της Γεωργίας δι' αποφάσεώς του να έγκρίνη αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων Συνεταιρισμών 'Αποκαταστάσεως 'Ακτημόνων Καλλιεργητών ή Κοινοτικών Συμβουλίων περί παραχωρήσεως χώρων έκ του κατά το άρθρον 31 ή 173 του 'Αγροτικού Κώδικος συνεταιρικού ή κοινοτικού κλήρου α) πρός άνέγερσιν Κρατικών κτιρίων και β) πρός άνέγερσιν υπό της 'Αγροτικής Τράπεζης της 'Ελλάδος αναγκαίωντων εις ταύτην κτιρίων δι' έναποθήκευσιν γεωργικών προϊόντων, ίδρυσιν έπισταθμιών και εκτέλεσιν παντός έν γένει έργου άποδιδέοντος, κατά την κρίσιν του 'Υπουργού της Γεωργίας, εις την ανάπτυξιν της γεωργίας και κτηνοτροφίας.

8. Δύναται ο 'Υπουργός της Γεωργίας δι' αποφάσεώς του να

διαθέτῃ εκτάσεις περί όν ή προηγούμενη παράγραφος διὰ τούτς έν αυτή επίσης αναφερομένους σκοπούς επί τιμήματι καθοριζομένω κατά τά έν τη άνωτέρω παραγράφω 2 και κατατιθέμενω ύπέρ του οικείου Συνεταιρισμού 'Αποκαταστάσεως 'Ακτημόνων Καλλιεργητών ή της οικείας Κοινότητος.

9. Μετά την κύρωσιν της όριστικής διανομής των γαιών και πρό της κατά το άρθρον 6 του Α.Ν. 1722)39 μεταβιβάσεως εις την οικείαν Κοινότητα των κοινοχρήστων εκτάσεων δύναται ο 'Υπουργός της Γεωργίας, δι' αποφάσεώς του να παραχωρή δωρεάν εις το 'Υπουργείον Δημόσιας 'Ασφαλείας δι' άνέγερσιν στρατοπέδων ύγείας των οργάνων της Δημόσιας 'Ασφαλείας του Κράτους, ήτοι δι' εκτέλεσιν έργου κοινής ώφελείας, εκτάσεις έν του κατά το άρθρον 34 του Α.Κ. 6448 συνεταιρικού κλήρου.

10. Διὰ πάντων παραχωρήσιν κατά το παρόν άρθρον προϋπαιτείται γνώμη του Συμβουλίου 'Επαικισμού.

11. 'Η κυριότης των κατά το παρόν άρθρον δωρεάν παραχωρουμένων εκτάσεων μεταβιβάζεται διὰ της μεταγραφής της αποφάσεως του 'Υπουργού της Γεωργίας, ή δέ των επί τιμήματι παραχωρουμένων διὰ της μεταγραφής παραχωρητηρίου εκδιδομένου κατά τά έν άρθρω 1 παρ. 9 του Α.Ν. 1722) 1939 όριζόμενα.

Άρθρον 14.

Το άρθρον 116 του 'Αγροτικού Κώδικος 6448, ως συμπληρώθη διὰ του άρθρου 38 του 'Αναγκ. Νόμου 1722)1939 αντικαθίσταται ούτω:

«1. 'Η εκμετάλλευσις και διαχείρισις εκτάσεων, περί των το άρθρον 45 του Δασικού Κώδικος, ως και των επί αυτών φυομένων παντός είδους δένδρων, περιλαμβανομένων έντός των εξ όριστικής κυρωθείσης διανομής κοινοχρήστων κατά τον 'Αγροτικόν Νόμον εκτάσεων άνήκει, πρό μὲν της εις την οικείαν Κοινότητα μεταβιβάσεως αυτών, εις την οικείαν Σ.Α.Α.Κ., μετά δέ την μεταβίβασιν ταύτην, εις την οικείαν Κοινότητα.

'Η εκχέρσωσις τοιούτων εκτάσεων επιτρέπεται μόνον έφ' όσον ήθελε διατεθῇ ή πρός εκχέρσωσιν έκτασις πρός συμπίπτειν του κλήρου των άποκατεστημένων κληρούχων ή πρός άποκατάστασιν νέων άκτημόνων κατά τὰς σχετικές διατάξεις του 'Αγροτικού Νόμου.

2. 'Η πρό της κυρώσεως της όριστικής διανομής εκμετάλλευσις και διαχείρισις εκτάσεων, περί των το άρθρον 45 του Δασικού Κώδικος, ως και των επί αυτών φυομένων παντός είδους δένδρων, παραχωρηθεισών βάσει των διατάξεων του 'Αγροτικού Νόμου εις κληρούχους γηγενείς, ως και των κοινοχρήστων τοιούτων, άνήκει εις τούς οικείους Σ.Α.Α.Κ.

3. 'Η διαχείρισις και εκμετάλλευσις των έντός των άπομικτών κληρών δασικών εκτάσεων, περί των το άρθρον 45 του Δασικού Κώδικος ως και των επί αυτών φυομένων παντός είδους δένδρων, μετά την κύρωσιν της όριστικής κατά κληρούχους διανομής αυτών, άνήκει εις τούς οικείους κληρούχους γηγενείς ή πρόσφυγας.

4. 'Η πρό της κυρώσεως της όριστικής διανομής εκμετάλλευσις και διαχείρισις δασικών εκτάσεων, περί των το άρθρον 45 του Δασικού Κώδικος, ως και των επί αυτών φυομένων πάντης φύσεως δένδρων, άπαιλωτριωθεισών κατά τον Νόμον 4857 ή διοικουμένων έν γένει υπό του Δημοσίου, ως δια-
δίου της τέως 'Επιτροπής 'Αποκαταστάσεως Προσφύγων ένεργείται υπό του Ειδικού Ταμείου 'Επαικισμού πρός ίδιον αυτού όφελος άτελώς.

5. 'Η απόληψις δασικών προϊόντων έν της ύλοτομίας ή εκχέρσώσεως ή κατ' άλλον τρόπον εκμεταλλεύσεως των κατά τὰς παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου δασικών εκτάσεων, ένεργείται υπό των Σ.Α.Α.Κ. ή των κληρούχων γηγενών ή προσφύγων επί καταβολή δικαιομάτας τῷ Δημοσίῳ, ως επί ιδιωτικού δάσους κατά τὰς σχετικές διατάξεις του δασικού Κώδικος.

Κατά τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ὑπὸ τῆς οἰκείας Κοινότητος ἀπόληψις βασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ὑλοτομίας ἀνχερσώσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐκμεταλλεύσεως δασικῶν ἐκτάσεων περιεληθουσῶν αὐτῇ κατὰ κυριότητα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου.

6. Ἀπαγορεύεται πρὸς τῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ συνεταιρικοῦ κλήρου εἰς τὰς κοινότητας καὶ τοῦ ἀτομικοῦ εἰς τοὺς κληρούχους ἢ ὑλοτομία φυομένων ἐπ' αὐτῶν καρποφόρων καὶ ὁπωροφόρων δένδρων.

Οἱ παραβάται τῆς ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεως τιμωροῦνται αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ ἐγκλήσει τῶν ἐντεταλμένων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας κρατικῶν ὀργάνων ὡς καὶ παντὸς ἔχοντος ἔναμον συμφέρον μὲ φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν μέχρι ἑξ μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τρισκοσίων μέχρι δέκα πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινάς.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Μέλη τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ Ταμίαι τῶν Σ.Α.Α.Κ. ἢ κληροῦχοι, μέλη τῶν Σ.Α.Α.Κ. ἢ Ἐπιτροπῶν τῶν Σ.Α.Α.Κ. ἀρνούμενοι νὰ ἐκτελέσωσι τὰς ἀποφάσεις καὶ εἰδικούς κανονισμούς τῆς Ἑθνικῆς Συνανομοσπονδίας Συνεταιρισμῶν Ἑλλάδος (Ε.Σ.Σ.Ε.) ἢ ἐκ προθέσεως βλάπτοντες τὰ συμφέροντα τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἢ παραμελοῦντες τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου 602, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ὀριζόμενα καθήκοντα αὐτῶν ἢ παραβαίνοντες ταῦτα ἢ παρέχοντες ψευδεῖς δηλώσεις πρὸς τὰς Ἑποπτικὰς αὐτῶν Ἀρχάς, τὴν Ε.Σ.Σ.Ε. καὶ τὰ ἐντεταλμένα παρ' αὐτῆς ὅργανα ἢ πρὸς ἱκανοποιήσιν ἰδίων συμφερόντων παρεμβάλλοντες δυσχερείας εἰς τὸ ἔργον τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἢ ἀρνούμενοι νὰ παραδώσιν πρὸς ἑλεγχον τὰ βιβλία αὐτῶν, τοὺς Ταμείον καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν Σ.Α.Α.Κ. εἰδὴ ἢ ἐκ προθέσεως κατακρατοῦντες ἢ καταστρέφοντες τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ Συνεταιρισμοῦ, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἀπὸ δραχμῶν πεντακοσίων μέχρι τριῶν χιλιάδων, ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ὑποχρεούμενοι συνάμα εἰς ἐπανάρθωσιν τῆς ἐπενεχθείσης ζημίας εἰς τὸν Σ.Α.Α.Κ. Ἐν ὑποτροπῇ ἢ ἐν ἀρνήσει νὰ συμμορφωθοῦν διώκονται τῇ ἐγκλήσει τῆς Ε.Σ.Σ.Ε. ἢ τῶν παρ' αὐτῆς ἐντεταλμένων ἀρμοδίων ὀργάνων, εἰσαγόμενοι δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, κατὰ τὰς περὶ ἀπειθείας ἢ διεγέρσεως κατὰ τῆς Ἀρχῆς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διατασσομένης ἅμα τῆς κατασχέσεως πάντων τῶν παρὰ νόμῳ κατακρατοῦμένων εἰδῶν καὶ χρημάτων τῶν Σ.Α.Α.Κ. πρὸς παράδοσιν τῶν εἰς τὰς νομίμους Ἀρχάς αὐτῶν, ἐπιφυλασσομένης τῆς τυγλὸν προβλεπόμενης βαρυτέρας ποινῆς ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα βεβαιούνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων. Ἐκ τούτων τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐπιβαλλόμενα εἰσάγονται ὡς ἔσοδα τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἑποικισμοῦ, τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν τοιαῦτα ὁποδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων τῆς Ε.Σ.Σ.Ε. κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 παρ. 12 τοῦ Α. Ν. 1722) 1939 ὀριζόμενα».

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἀληθὲς ἔννοια τῶν ἄρθρων 137 παρ. 3 καὶ 203 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 εἶναι ὅτι κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ὀριστικῆς διανομῆς τῶν ἀτομικῶν καὶ κοινοχρήστων γαιῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θιγῶν δι' ἀτομικοὺς κλήροις τῶν κληρούχων τῶν ἐξοφληθέντων ἅπαντα τὰ ἐξ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως χρήη τῶν.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α) Ἀποκαθίστανται γεωργικῶς : Α') ἔγγραφοι ἄρρενες καλλιεργηταί, Β') γῆραι καλλιεργητῶν μετ' ἀνῆλικων ἄρρενων ἢ ἀγῶμων θηλείων τέκνων κατ' ἰσομοίαν. Γ') ἀνῆλικα ὄργανα καλλιεργητῶν, Δ') ἄγγραφοι ἄρρενες ἀνῆλικοι καλλιεργηταί κατὰ τὴν ἐπομένην σειράν προτιμήσεως, προστατομένων κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐν ἑκάστη σειρά τῶν κατὰ τὸν νόμον 4042 καὶ τῶν τροποποιητικῶν τοῦτου ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 165 προστίθεται ἡ κάτωθι παράγραφος :

«Ἐγγραφοὶ γυναικες πρόσφυγες ἀποκατασταθεῖσαι διὰ προσωρινῆς διανομῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ διαδόχου ταύτης Δημοσίου θεωροῦνται ὡς δικαιούμεναι ἀποκαταστάσεως, ἐν ἡ περιπτώσει οἱ σύζυγοι τούτων δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως καὶ δὲν ἔτυχον ταυτέως. Οἱ σύζυγοι τῶν βάσει τῶν ἀνωτέρω ἀποκατασταμένων γυναικῶν ἀποκλείονται εἰσασθῆποτε ἀποκαταστάσεως.»

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὴν μόνην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 168 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 λαμβάνουσιν ἀριθ. 1 προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτω :

α) Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἰσχύει καὶ διὰ :

α') Τὰς γῆρας καλλιεργητῶν τὰς μὴ ἔχούσας ἀνῆλικά ἄρρενα ἢ ἄγγραφα θήλεα τέκνα.
β') τὰς ἀγῶμους γυναικας προσωρινὰς κληρούχους ὀργανὰς πατρὸς καὶ μητρός».

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 179 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Τὸ τίμημα βοσκητῶν καὶ κοινοχρήστων ἐκτάσεων μὴ περιλαμβανομένων εἰς τοὺς ὡς ἄνω πίνακας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν εἰς τούτους περιλαμβανομένην τιμὴν τῶν ἀτομικῶν κλήρων».

Ἄρθρον 20.

Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν εἰς τὰς παραγράφους 4 καὶ ἐπομένως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1722) 1939 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 2123) 1939, ὀριζόμενων, δύναται ὁ κληρούχος εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος, νὰ μεταβιβάσῃ, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, τὰ ἐπὶ τοῦ κλήρου δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις αὐτοῦ ἐν περιπτώσει διανοητικῆς ἢ σωματικῆς βλάβης, ἢ ἐγκαθεύρεως αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν μόνον ὅτι ὁ πρὸς δὴν ἢ μεταβίβασις ἔχει τὴν κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἱκανότητα πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν, τηρουμένην δὲ τῶν περὶ νομίμου ἐκπροσωπήσεως αὐτοῦ διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 182 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 καὶ ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α. Ν. 2123) 1939 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 21.

1. Αἱ ὁπωσδήποτε ἀδιάθετοι ἐκτάσεις κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον, ἐκμισθοῦνται μονοετῶς ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἑποικισμοῦ.

2. Αἱ πρὸ τῆς ὀριστικῆς διανομῆς ἀδιάθετοι ἐκτάσεις κτημάτων διαχειριζομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς τέως Ε.Α.Π. ἐκμισθοῦνται μονοετῶς ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἑποικισμοῦ, οἱ δὲ μετὰ τὴν ὀριστικὴν διανομὴν ἀδιάθετοι κλήροι τῶν αὐτῶν κτημάτων ἐκμισθοῦνται, μονοετῶς ἐπίσης, ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὸν Νόμον 4142 Γεωργικοῦ Ταμείου.

3. Ἡ ἐγκατάστασις τῶν κληρούχων ὑπὲρ ὧν τυγλὸν ἤθελον διατεθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐκμισθωμένοι κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτάσεις γίνεται μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως.

4. Πᾶσα ἐκ τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου προβλεπομένη ἐκμίσθωσις ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἐνεργεῖται καθ' ἃ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ὁρίζεται.

5. Αἱ παραγράφαι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 183 τοῦ Α.Κ. 6448 καταργεῖνται.

Ἄρθρον 22.

1. Κληροῦχοι ὁριστικῶς διανεμηθέντες κτήματος δύνανται, κατόπιν αδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδόμενης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, νὰ ἀνταλλάσσουν, κατὰ παρεκκλίσιν τῶν σχετικῶν ἀπαγορεύσεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου, τοὺς κλήρους αὐτῶν, κατὰ ἀνέκρια πάντως τεμάχια τῆς ὁριστικῆς διανομῆς, πρὸς γαίαν τοῦ αὐτοῦ ἢ ὁμοῦ κτήματος, ἀπῆλλοτριωμένου ἢ μὴ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως αἱ ἀνταλλάσσόμεναι γαῖαι εἶναι ἴσης ἀξίας. Κατάμνησις τῶν τεμαχίων τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπιδιώκεται ἡ εὐθυγράμμισις ἢ ὁ ὀρθογωνισμὸς τῶν τεμαχίων καὶ γενικώτερον ἡ καλλιτέρα ἐκμετάλλευσις οὐτῶν ἀπὸ ἀπόψεως ὁδικῶν ἢ ὑδατικῶν σχέσεων.

2. Τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ὁριζόμενα καὶ ἄνευ τοῦ περιορισμοῦ τῆς κατατμήσεως τῶν τεμαχίων τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν κατόπιν ὁριστικῆς διανομῆς παρεργόμενων κοινοχρήστων ἐκτάσεων εἰς Συνεταιρισμοὺς Ἀποκαταστάσεως Ἀκτημόνων Καλλιεργητῶν ἢ Κοινοτήτας.

3. Ὅπου κατὰ τὰ ἐν ταῖς παραграфоις 1 καὶ 2 ἐπιτρέπεται κατάμνησις τῶν τεμαχίων τῆς ὁριστικῆς διανομῆς, ἡ νέα ὁριογραμμὴ καθορίζεται ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πρὸ τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἐκδόσεως τῆς αδείας ἀνταλλαγῆς.

4. Αἱ κατὰ τὰ ἄνω ἀντάλλαγαί συνιστῶνται διὰ Συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου μεταγραφομένου κατὰ τὰς οἰκείας περὶ τούτου διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἀντίγραφον δ' αὐτοῦ ἐφ' ἅπλῳ ὑποβάλλεται μερίμνῃ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος ὑπὸ τῶν κληρῶν ἢ τῆς Κοινότητος.

6. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 90, ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 182 καὶ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 156 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448, καταργεῖνται. Ἐπίσης ἐκ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ Α.Ν. 1722)1939 ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ὡς καὶ ἀποφάσεις δι' ὧν ἐγκρίνεται ἡ ἀντάλλαγή κλήρων πρὸς μικροῖδιοκτησίας» ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ἢ εἰς τοὺς κληροῦχους».

Ἄρθρον 23.

1. Διαθέσιμοι κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἐκτάσεις χαρακτηριζόμεναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, λαμβανόμενης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ὡς κεκτημένης οἰκοπεδικῆν ἀξίαν ἐκποιεῖνται διὰ δημοπρασίας.

2. Ἐκτάσεις τῶν κατηγοριῶν δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ἔχουσαι οἰκοπεδικὴν ἀξίαν δύνανται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, νὰ χαρακτηρισθῶν ὡς διαθέσιμοι, ἀναθεωρουμένης τῆς ὁριστικῆς διανομῆς, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1.

3. Τὸ ἐκ τῆς δημοπρασίας τίμημα τῶν κατὰ τὰς προηγουμένης παραγράφους ἐκποιουμένων ἐκτάσεων ἀποτελεῖ ἔσθον τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ ἐκτάσεων τῆς παραγράφου 2 ἀποδίδεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν οἰκείον Συνεταιρισμὸν Ἀποκαταστάσεως Ἀκτημόνων Καλλιεργητῶν πᾶσιν ἴσων πρὸς τὸ κατὰ ἄρθρον 88 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 καθορισθὲν τίμημα αὐτῶν.

4. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προβλεπομένη διὰ δημοπρασίας ἐκποίησις, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει ἐκ τῆς Ἀγροτικῆς καὶ περὶ ἀποστραγιζομένων γαιῶν Νομοθεσίας προβλεπομένη τε

αὕτη ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, ἐνεργεῖται κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 24.

1. Τὰ ἐντὸς ἀπαλλοτριωθέντων ἢ παραχωρηθέντων κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἀγροκτημάτων ὡς καὶ τὰ ἐντὸς γαιῶν τῆς τῶς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ὑπάρχοντα λατομεῖα, ἐν λειτουργείᾳ ἢ μὴ καὶ μὴ ἐξαίρεθέντα τῆς ἀπῆλλοτριώσεως, περιέρχονται κατὰ κυριότητα εἰς οὓς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περιέρχονται κατὰ κυριότητα καὶ αἱ ἐκτάσεις ἐφ' ὧν ταῦτα κείνται.

2. Τὰ λατομεῖα ταῦτα, μέχρι τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μεταβιβάσεως τῶν κατὰ κυριότητα, ἐὰν μὲν κείνται ἐντὸς ἀγροκτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἢ παραχωρηθέντων κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἐκμεταλλεύονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, ἐὰν δὲ κείνται ἐντὸς γαιῶν τῆς τῶς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐκμεταλλεύονται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 25.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 196 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 28 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 165 τοῦ παρόντος εἶναι ὅτι ὁ παραχωρούμενος κλήρος εἰς χῆραν καλλιεργητοῦ μετ' ἀνηλίκων τέκνων ἢ μετ' ἀνηλίκων ἀγάμων θυγατέρων παραχωρεῖται κατ' ἰσομοίραν εἰς αὐτὴν καὶ τὰ τέκνα τῆς».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1722)39.

Ἄρθρον 26.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 1722)1939 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἡ ἐν τῷ κτηματολογίῳ τούτῳ καθ' ὅσον κτήματος ὡς ἀναγκαστικῶς ἀπῆλλοτριωμένου ἀποτελεῖ ἀμάχτηρον τεκμήριον περὶ τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως καὶ τῶν ὁρίων τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 27.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 13 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 1722)1939 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἡ κυριότης τῶν μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ὁριστικῆς διανομῆς παραχωρουμένων διαθεσίμων ἐκτάσεων μεταβιβάζεται διὰ τῆς παραχωρήσεως ταύτας ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων. Ἐπὶ τῶν οὕτω παραχωρουμένων ἐκτάσεων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφου 9, 10 καὶ 12 ὁριζόμενα.»

Ἄρθρον 28.

1. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1722)1939 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων περιορισμῶν δὲν ἰσχύουν ἐπὶ ἐπαγγελματικῶν κλήρων καὶ ἐπὶ παραχωρουμένων κλήρων εἰς τοὺς μετασχόντας εἰς τὸν Μακεδονικὸν καὶ Ἡπειρωτικὸν Ἀγῶνα οἱ περιορισμοὶ α) ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα πρὸς ὃ ἢ μεταβίβασις, β) ὡς πρὸς τὴν μὴ κατάμνησιν τῶν τεμαχίων καὶ γ) οἱ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 163α τοῦ Ἀγρ. Κώδικος 6448. Ἐπὶ κλήρων κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων δι' ἐκουσίας πωλήσεως δὲν ἰσχύει ὁ περιορισμὸς μόνον τῆς μὴ κατάμνησεως τῶν τεμαχίων».

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α. Ν. 2123)1939 καταργεῖται.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 6 περίπτωσις α' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 2123)1939 εἶναι ὅτι δι' αὐτῆς ἀντικατεστάθη τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως α'. τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1722)1939, ὅπερ εἶχεν οὕτω :

«α) Πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς ἢ ἔχοντας ἀνεπαρκῆ

κλήρων κατά την έννοιαν του αγροτικού νόμου, της ιδιότητος των ταύτης αναγνωριζομένης δι' έγγραφου βεβαιώσεως της άρμοδιας Γεωργικής Ύπηρεσίας προσχωρήσας και μητμονευμένης εν τῷ οικείῳ ἐγγράφῳ ἐκποίησεως ἢ μεταβιβάσεως ἐπὶ ποινή ἀκυρότητος τῆς σχετικῆς δικαιοπραξίας».

4. Η παρὰγραφος 10 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1722/1939, ὡς συμπληρώθη ὑπὸ τῆς παρὰγραφου 6 περιπτώσεως δι' τοῦ άρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 2123/1939, ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐξόφλησιν τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου, ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑποικισμοῦ, νὰ αἰρῇ πάσας ἢ τινὰς τῶν ἀπαγορευσέων τοῦ παρόντος άρθρου ἀπὸ κλήρων ἢ οἰκοπέδων ἢ τμημάτων αὐτῶν, ἢ οἰκημάτων κειμένων ἐντὸς ἐγκειμένων ρυμοτομικῶν σχεδίων πόλεων ἢ χωρίων ἢ εἰς περιοχὰς κρινόμενας ὑπὸ αὐτοῦ ἢ τοῦ Ὑπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ὡς καταλλήλους πρὸς παραθερισμόν.»

5. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α. Ν. 1722/1939 προστίθεται παρὰγραφος ἑξῆς αὕτως :

«Απαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῶν συνασσωμένων δικαιοπραξιῶν ἢ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 28 παρὰγραφος 2 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀποκατασταμένων ἐκποίησις ἢ ὅπως δῆποτε διάθεσις, διὰ πράξεων ἐν ζωῇ, τοῦ εἰς αὐτοὺς παραχωρουμένου κλήρου καὶ οἰκοπέδου. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δύναται νὰ ἀρθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἑποικισμοῦ μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς κατόπιν ὁριστικῆς διανομῆς παραχωρήσεως εἰς αὐτοὺς τοῦ κλήρου, ἢ οἰκοπέδου, καὶ ὑπὸ τοῦς ὅρους τοῦ παρόντος άρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1722, ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθῃ».

6. Ἐκ τῆς παρὰγραφου 4 καὶ ἐκ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρὰγραφου 12 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1722/1939 ἀπαιεῖσθαι αἱ λέξεις «ἢ αἰτίᾳ θανάτου».

Ἄρθρον 29:

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, πλὴν τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἢ τοῦ φόρου δωρεῶν, ἐπιβάλλεται ἐφ' ἑκάστης ἐξ ἐπαχθούς ἢ χρηστικῆς αἰτίας, οἰκικῆς ἢ μερικῆς μεταβιβάσεως κλήρου (γαίωv, οἰκοπέδου, οἰκήματος) ἐξ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως εἰδικῶν τέλων ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἑποικισμοῦ, συνιστάμενον εἰς τὰ 50 ο) ἐπὶ τῆς διαγραφῆς τῆς τιμῆς κτήσεως καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως.

2. Μεταβιβάσις ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος άρθρου νοεῖται α) πᾶσα μεταβίβασις τῆς πλήρους κυριότητος, β) ἡ σύστασις ἐπιταγῆς ἢ ἡ μεταβίβασις τῆς χρήσεως αὐτῆς, γ) ἡ μεταβίβασις δικαιομάτης ἐπιταγῆς ἢ ἐμρυτεύσεως.

3. Ἐξαιροῦνται τοῦ ὠνωτέρου τέλους :

α) Αἱ μεταβιβάσεις λόγῳ προικῆς, συνιστωμένης ὑπὲρ προσώπου συνδεομένου πρὸς τὸν προικοδότῃν διὰ συγγενείας μέχρι τεταρτοῦ βαθμοῦ ἐξ αἵματος συμπεριλαμβανομένου, ἢ συνιστωμένης μεταξὺ συζύγων.

β) Αἱ διὰ πράξεων ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου μεταβιβάσεις κλήρων ἢ τμημάτων αὐτῶν εἰς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους τοῦ κληροῦχου.

4. Ὡς τιμὴ κτήσεως νοεῖται ἡ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν Νόμων περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημάτων γηγενῶν καὶ προσφύγων καθορισθεῖσα ἀξία τοῦ παραχωρηθέντος κλήρου, οἰκοπέδου ἢ οἰκήματος, συν τῇ προσθήκῃ τῆς ἀξίας τῶν τυχόν ἐπενεχθειῶν ὑπὸ τοῦ κληροῦχου βελτιώσεων ἐπ' αὐτῶν.

5. Τὸ ἐν παρὰγραφῷ 1 τοῦ παρόντος άρθρου τέλος, εἴτε πρόκειται περὶ μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαχθούς αἰτίας, εἴτε πρόκειται περὶ τυχούσης ἐκ χρηστικῆς αἰτίας, βεβαιούται καὶ εἰσπρατταίμεναι μετὰ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἢ τοῦ φόρου δωρεῶν, κατὰ τὰς ἀναλόγως ἐφαρμοζόμενας διατάξεις τῶν άρθρων 5, 6 καὶ 7 τοῦ Νόμου 4225 «περὶ καταργήσεως τῆς φορολογίας τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ υπερτιμήματος τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καὶ ἐπίσολῆς εἰδικῶν φόρων μεταβιβάσεως ἀκινήτων» ὡς οὗτος

ἐτροποποιήθῃ καὶ συμπληρώθῃ μεταγενεστέρως, ἀποδίδεται δὲ εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἑποικισμοῦ.

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Α. Ν. 1722/1939 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«1. Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ἐν τῇ περιπτώσει β' τῆς παρὰγραφου 1 τοῦ άρθρου 166 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 ὁριζομένων δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑποικισμοῦ, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μετακίνησιν προσφύγων ἀποκαταστημένων, προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς, ἐπὶ σκοπῷ ἀραιοῦσεως αὐτῶν καὶ τὴν ἐγκατάστασίν των εἰς ἑτέρα ἀγροκτήματα, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν διαθέσιμοι πρὸς τοῦτο ἐκτάσεις.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ μετακίνησις πληθυσμῶν ἀποκαταστημένων εἰς περιφερείας τῶν ὁποίων αἱ ὑπαιναὶ συνθῆκαι καθιστοῦν ἀδύνατον ἢ λίαν ἐπικίνδυνον τὴν διαβίωσιν τῶν πληθυσμῶν τούτων, εἰς ἑτέρα ἀγροκτήματα, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν διαθέσιμοι πρὸς τοῦτο ἐκτάσεις. Ἡ μετακίνησις ἐνεργεῖται κατόπιν βεβαιώσεως τῆς ἀρμοδίας κρατικῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας περὶ τῆς ἀνωτέρω ἀνάγκης.

3. Διὰ τοῦς σκοποὺς, περὶ ὧν αἱ παρὰγραφοὶ 1 καὶ 2, ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑποικισμοῦ, πλεοναζουσῶν ἐκτάσεων ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 34 καὶ 173 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος κοινοχρήστων τοιούτων.

4. Κληροῦχος ἀποδεχόμενος τὴν μετακίνησιν τοῦ κατὰ τὰς παρὰγραφους 1 καὶ 2 θεωρεῖται παραιτηθεὶς τῶν ἐπὶ τοῦ ἐγκαταλειπομένου κλήρου δικαιωμάτων του, τῆς περὶ μετακινήσεως δηλώσεως τοῦ ἐπεχούσης θέσιν παραιτήσεως. Ἡ δὲ δήλωσις αὕτη γίνεται ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπολλοτριώσεων, τοῦ περὶ ταύτης πρακτικοῦ αὐτῆς ἀποτελοῦντος τίτλον κυριότητος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, δεκτικὸν μεταγραφῆς.

5. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν νέων κατοικιῶν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον μετακινουμένων δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἢ ὁ ἀρμοδῖος Γενικὸς Διοικητὴς νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς ὅπως ἀποκριμίσουν τὰ ὕλικά τοῦ εἰς τὸν Συνοικισμόν ἐξ οὗ μετακινουνται οἰκήματός των.

6. Τὸ ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐγκαταλειπομένου κλήρου καὶ οἰκήματος χρέος τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον μετακινουμένου διαγράφεται.

Τυχόν καταβληθέντα ἔναντι τῆς ἀξίας τοῦ ἐγκαταλειπομένου κλήρου καὶ οἰκήματος ποσά, ὡς καὶ αἱ καταβληθεῖσαι δαπάναι διὰ τὴν βελτίωσιν αὐτῶν ἢ δι' ἀνέγερσιν τοῦ οἰκήματος, καθοριζόμεναι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπολλοτριώσεων, ἐκπίπτουνται ἐκ τοῦ νέου χρέους τοῦ μετακινουμένου, διὰ τὰς παραχωρηθησέμενας αὐτῷ γαίας.

Εἰς περιπτώσιν ἀποκριμίσσεως ὕλικῶν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παρὰγραφῷ 5, αὗτοι χρεοῦνται μὲ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, καθοριζομένην ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπολλοτριώσεων».

Ἄρθρον 31.

1. Κληροῦχοι ἀποκατασταθέντες ἐπὶ κτημάτων διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ διαγραφέντες ἢ παραιτηθέντες τοῦ κλήρου των ὀφείλουv, ὡς ἀποζημιώσιν χρήσεως, τὰς ἀντιστοιχοῦσας εἰς τὰ μέχρι τῆς διαγραφῆς ἢ παραιτήσεως τῶν ἐτη, δι' ἃ δὲν καθωρίσθη εἰς βάρος των μίσθωμα τοῦ άρθρου 51 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, δόσεις τοῦ τιμήματος, ὑπολογιζόμενας, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν βεβαιωθῇ, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχύουσας κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαγραφῆς ἢ παραιτήσεως διατάξεις. Τὰ τυχόν ἐπὶ πλεόν τῆς οὕτω ὑπολογιζομένης ἀποζημιώσεως χρήσεως, καταβληθέντα ποσά ἐπιστρέφονται εἰς τὸν καταβαλόντα.

2. Κληροῦχοι διαγραφέντες ἢ ἀποκλεισθέντες τῆς ἀποκαταστάσεως ἐπὶ κτημάτων τῆς Ε.Α.Π. ὀφείλουv ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἑποικισμοῦ ἀποζημιώσιν χρήσεως ἴσην πρὸς 6 κ) ο) ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 179 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀξίας τοῦ ὑπ' αὐτῶν νεμηθέντος κλήρου δι' ἑκάστην ἔτος κα-

τογής τούτου, προκειμένου δὲ περὶ οὐκίματος ἢ ἀποζημίωσης χρήσεως υπολογίζεται εἰς 30)ο τῆς ἀξίας τούτου ἐτησίως. Ἡ κατὰ τὰ ἄνω υπολογιζομένη ἀποζημίωσις χρήσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 3)4 τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου ἢ οὐκίματος.

Ἡ ἀποζημίωσις χρήσεως εἰσπραττέται ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ. Τὰ τυχόν ἐπὶ πλεόν τῶν κατὰ τ' ἄνω ὁριζουμένων καταβληθέντα συμψηφίζονται πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πρὸς τὴν Ε.Α.Π. καὶ τὸ Δημόσιον τυχὸν χρέους ὧν, ἐν ἐλπίσει δὲ τοιοῦτου ἐπιστρέφονται εἰς τὸν καταβαλλέντα.

3. Εἰς βάρος παντὸς νεμηθέντος ἄνω δικαιοῦχος ἐγκαταλειμμένους κλήρους οὐκισθέντες κατηγορίας βεβαιῶνται ἀποζημίωσις χρήσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 47 τοῦ Α. Ν. 1722 ἐριζόμενα.

Τὰ οὕτω εἰσπραττόμενα ποσὰ κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον Πρακτασθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἀποδίδονται ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατὰ σειρὰν προτεραιότητος εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ, τὸ Δημόσιον καὶ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ἔναντι τῶν εἰς αὐτοὺς ὁριζουμένων ὑπὸ τῶν κληρῶν κατὰ τὰς οὐκίας διατάξεις, τὰ δὲ τυχόν ἐπὶ πλεόν ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν.

4. Αἱ τοσεῖς ποσῶτα παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 64 καὶ ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ Α. Ν. 1722)1939, ὡς καὶ ἡ παρ. 22 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 2123)1939 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 32.

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Α. Ν. 1792 προστίθεται ἐξάφην ἔχον οὕτω:

«Δ'. ἀπορρίπτει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορίζεται δι' ἐκάστην Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων ὁ κατὰ αἴτην ἢ κατ' ἔτος ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὰ ἄνω ὁριζουμένων συναρτίσεων αὐτῆς, μὴ δυναμένων πάντως νὰ ὑπερβῶν τὰς τέσσαρας κατὰ αἴτην».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις ἄλλων Ἀγροτικῶν Νόμων Ἄρθρον 33.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 19-11-1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἐκκηναίας, τροποποιήσεως καὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν Ἀγροτικὸν Κώδικα 6448», ὡς τοῦτο ἐπιβλήθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2123)1939 προστίθενται παράγραφοι 4 καὶ 5 ἔχοντες οὕτω:

«4. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰσπραττομένων ποσῶν δὲν ὁρίζεται τόκος διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς χορηγήσεως μέχρι τέλους Αὐγούστου τοῦ ἔτους καθ' ὃ θέλει γινῆ ἡ βεβαίωσις τῆς πρώτης τοκογεωλυτικῆς δόσεως».

«5. Εἰς τὴν καταβολὴν τῶν τοκογεωλυτικῶν δόσεων τῶν ποσῶν τῶν διατεθέντων δι' ἔργα ὑποδομῆς καὶ κοινῆς ἐν γένει ὡσελείας ὑπονοεῶνται αἱ Κοινότητες εἰς τὴν ποιοθεταὶν τῶν ὁποίων ἐξετελέσθησαν ταῦτα. Αἱ Κοινότητες δύνανται νὰ εἰσπράττουν τὸ ὑπ' αὐτῶν καταβαλλόμενον διὰ τοκογεωλυτικὴν δόσιν ποσὸν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ κατόικους τοῦ ὁριζουμένου ἐκ τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων κοινῆς ὡσελείας, ἐπιμερίζουσι τοῦτο μεταξὺ τῶν, καθ' ὃ εἰδικώσεων δι' ἐκτελεσθέντων, ποσῶν τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας. Β. Διατάγματα δοιοθῆσονται. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος δοιοθῆσονται καὶ ὁ τόπος ἐπιμερισμοῦ μεταξὺ δύο ἢ πλείονων Κοινοτήτων τοῦ διατεθέντος ποσῶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὡσελείας ἐξυπηρετούντων τὰς Κοινότητας ταύτας».

Ἄρθρον 34.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 11 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1926 Νόμου Διατάγματος «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ» ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ νόμου τούτου νορηγηθέντων εἰς τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δανείων.

2. Ἡ ἀνὰ τὸν ἐννοια τῶν ἄρθρων 2, 6 καὶ 9 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου Διατάγματος καὶ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 403 τοῦ 1926 εἶναι ὅτι καὶ τὰ ἄρθρα 35 καὶ 39 τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου ἐφαρμόζονται διὰ τὰς εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ ἐπερχομένας θετικὰς ζημίας.

3. Ἐπὶ τῆς ὁρθότητος τῶν μέχρι σήμερον καταρτισθέντων

καὶ ἐφεξῆς καταρτισθησόμενων ἀπολογισμῶν καὶ ἰσολογισμῶν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἀποφαίνεται, διὰ δηλώσεως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, δικαιοῦμενον νὰ λαμβάνῃ γνώσιν ὧν ἐν γένει τῶν πρὸς τοῦτο χρησίων βιβλίων ἢ ἐγγράφων. Ἄρθρον 35.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 3279 ἀντικαθίσταται ὡς κατωθί:

«Ἀντίγραφα τῶν Τοπογραφικῶν διαγραμμάτων τοῦ Ἀρχεῖου τῆς Διευθύνσεως Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐκδίδονται αἰτήσε: τῶν ἐνδιαφερομένων συνοδευομένη διὰ γραμματίου καταθέσεως ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, δρχμῶν 0,20 κατὰ εἰκονιζόμενον στρέμμα, τοῦ ποσῶ τούτου ὅμως μὴ δυναμένου νὰ εἶναι μικροτέρου τῶν πενήτηκοντα (50) δρχμῶν κατὰ τετραγωνικὴν παλάμην σχεδίου. Κλάσμα παλάμης υπολογίζεται ὡς ἀκεραία τοιαύτη».

Ἄρθρον 36.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731) 1939 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται διὰ δύο παραγράφων, ὑπ' ἀριθμοὺς 2 καὶ 3, ἔχουσιν οὕτω.

«2. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιοῦχων ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κηρυχθέντων δι' ἀγροτικὴν καὶ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν γηγενῶν καὶ προσφύγων ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 29 καὶ 30 τοῦ παρόντος νόμου κτηματογράφησις.

Περὶ ἀναγνώσεως τῶν δικαιοῦχων ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων τούτων ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἀποφαίνεται μόνον μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως καὶ ἐπὶ τῇ ἔσσει τοῦ διαγράμματος τῆς ὁριστικῆς ταύτης διανομῆς, ὑπὲρ ἀπαρτιτῆς δέου νὰ ὑποβῇ αὐτῶ μετὰ τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας καὶ λοιπῶν στοιχείων καὶ νὰ μνημονεύται ἐν τῇ περὶ ἀναγνώσεως ἀποφάσει.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσεων ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α. Ν. 2003)1939, ἐξαιρέτως τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδίδεται ἔσσει τοῦ διαγράμματος τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως, δύναται δ' αὐτὴ νὰ εἶναι εἴτε γενικὴ δι' ὁλόκληρον τὴν ἀπαλλοτριωθείσαν ἐκτασιν, καθορίζουσα τὴν ὑπαρξίν ἢ μὴ ἐπὶ ταύτης διεκδικήσεων τοῦ Δημοσίου, εἴτε εἰδικὴ μόνον διὰ τὸ τμήμα τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως δι' ὃ ζητεῖται ἡ ἀναγνώρισις.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 παρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου κοινοποίησις τῆς πράξεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὰ ἐγγράφα φερομένους ὡς ἰδιοκτῆτας ἢ ἔχοντας ἐν πράγματι δικαιοῦματα ἐπ' ὁλοκλήρου τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως, δι' ὃ ζητεῖται ἡ ἀναγνώρισις, ὑφίστανται ἀμφισβητήσεις ὡς πρὸς τὴν κυριότητα ἢ ἄλλα ἐμπράγματα δικαιώματα, ἡ πράξις τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν κοινοποιεῖται πρὸς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὰ ἐγγράφα φερομένους ὡς διεκδικούντας κυριότητα ἢ ἄλλα ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ, δι' ὃ ζητεῖται ἡ ἀναγνώρισις, τμήματος.

Ὡσαύτως αἱ περὶ ἐκδόσεως ἐνιαίας ἀναγνωριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 παρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσεων, εἰμὴ μόνον ἐφ' ὅσον ὑφίστανται ἀμφισβητήσεις ὡς πρὸς τὴν κυριότητα ἢ ἄλλα ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως, δι' ὃ ζητεῖται ἡ ἀναγνώρισις, ὁπότε ἐκδίδεται ἐνιαία ἀπόφασις δι' ἅπαντας τοὺς διεκδικούντας κυριότητα ἢ ἄλλα ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ δι' ὃ ζητεῖται ἡ ἀναγνώρισις τμήματος.

3. Διὰ τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως εἰς ὁμογενίαν ἢ εἰς μετρητὰ, διὰ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κηρυχθείσας δι' ἀγροτικὴν καὶ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν γηγενῶν καὶ προσφύγων ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριώσεις, ἐφαρμόζονται ἐκτὸς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ αἱ καίμουναι διοικητικαὶ διατάξεις αἱ καθορίζουσαι τὰ πρὸς πληρω-

μὴν τῶν ἀπαλλοτριώσεων τούτων ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ τῆς πρὸς ἐκδόσιν τούτων ἀρμοδίου τῆτος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀπαλλοτριώσεων ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ άρθρου 10 τοῦ παρόντος νόμου βεβαίωσις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων) εἶναι ἀπαραίτητον δικαιολογητικὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούγων.

2. Ἡ μέχρι τοῦδε παράγραφος 3 τοῦ άρθρου 42 τοῦ νόμου 1731/1939 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 4.

3. Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος άρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος δ' ὑπ' ἀριθ. 1731 τοῦ 1939 Ἀναγκαστικῆς Νόμος.

Ἄρθρον 37.

1. Ἡ ἀναγνώρισις τῶν πρὸς ἰδιοκτητῶν ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον 1857 καὶ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων προκειμένου νὰ χορηγηθῇ αὐτοῖς ἀποζημίωσις ἐνεργεῖται ἐφεξῆς κατὰ τὸν Α. Ν. 1731/1939, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

2. Τὸ τρίτον καὶ τέταρτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 10 τοῦ άρθρου 18 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2123/1939 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καταργοῦνται.

3. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ὑποβληθεῖσαι καὶ ἐκκρεμῶσαι αἰτήσεις ἀναγνώσεως ἐκδικάζονται κατὰ τὴν ἰσχύουσαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς υποβολῆς αὐτῶν διαδικασίαν. Εἰς τὰς δίνας ταύτας ἐστὶν ὅσον τὸ Δικαστὸν ἢ τρίτος παρεμβαίνειν ἀμειψιότητι τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος ἢ περαιτέρω διαδικασίαν συνεχίζεσθαι ὡς ἔκρινεν ὁ νέος εἰσαγγωνικός ἐγκύριος. Ἡ ἰσχύς τῆς τελευταίας τούτης διατάξεως ἀνατρέχει εἰς τὴν ἐνῆξεν τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 1722/1939.

4. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δικαιούται πάντοτε καὶ ἐπὶ τῶν ἐκδοθεισῶν μέγροι τῆς ἐνῆξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποφάσεων νὰ αἰτήσωνται τὴν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Ἀν. Νόμου 1731/1939 ἐπανεξέτασιν τῆς κυριότητος κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν Νόμον 1857 ἢ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη ἔσται ταύτης ἡ ἀποζημίωσις.

5. Τὸ τρίτον καὶ τέταρτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 καὶ τὸ πέμπτον καὶ ἕβδομον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 καὶ ἡ παράγραφος 5 τοῦ άρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1722/1939 καταργοῦνται.

6. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 57 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 20 τοῦ Α. Ν. 1722/1939 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς κυριότητος τῶν πρὸς ἰδιοκτητῶν ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων προκειμένου νὰ νοσηνηθῇ αὐτοῖς ἀντὶ ἀλλοτρίων εἰς κτήαν ἀνακυλίεσθαι ἡ διαδικασία τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 19 τοῦ Α. Ν. 1722/1939».

Ἄρθρον 38.

Ἐν τῇσι δίκῃσι τοῦ Πρωτοῦ Τμήματος Ἐποικισμοῦ διορίζεται πλοκομβοὺς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας εἰς τὸν Νομικῶν Συμβούλων τοῦ Κράτους, ἢ τῶν Παρέδρων, ἢ τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων.

Ἄρθρον 39.

1. Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1223 «περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων» προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Οἱ δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως εἰς κτήν τι, ἂν εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν ἐπτά, καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὁποιοῦς ἂν συστάσῃται συνεταρισμοῦ καὶ ἀποκαθίστανται ὀλιγολεγνῶς καὶ ἰδιαίτερος εἰς πάντα τὰ κατὰ τὰ κατωτέρω δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ συνεταρισμοῦ κτηνοτρόφων».

2. Κοτὴ νοσηματέως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ Α. Ν. 1223/1938 Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ὑπάλλκλος τῆς ἀκομίας Γεωπονικῆς Ὑπηρεσίας, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἄρθρον 40.

Εἰς τὸν Α. Ν. 2312/1940 προστίθεται ἄρθρον 8ον ἔχον οὕτω :

«Ἄρθρον 8. 1. Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων αἰρούνται εἰς τὸν ἀριθμὸν 91, 95 καὶ 163α περιορισμοὶ τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἐπὶ κλήρων ἢ τμημάτων αὐτῶν, περὶ ὧν συνετάγησαν προτάψεις, περὶ μεταβιβάσεως αὐτῶν, διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, μέχρι τῆς 11ης Μαΐου 1939, ἡμέρας ἐνῆξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 1722 τοῦ 1939.

2. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκδίδεται τῇ αἰτῇ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ μεταβιβάσεως, ὑποβληθεῖσα τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1941 καὶ ἐπὶ τῇ προσηλωτῇ τοῦ προσυμφώνου καὶ τῶν εἰς τὰς περιπτώσεις β', γ', δ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων στοιχείων».

Ἄρθρον 41.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 3 τοῦ Α. Ν. 1002/1937, 113 τοῦ Α. Ν. 1722/1939 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 110348/1940 ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ προθεσμίαι γνωμοδοτήσεως, ἐκδόσεως, καθαρουργαῖς καὶ υπογραφῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 205 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται ὡς ἐνταῖα προθεσμίαι πρὸς περάτωσιν ἁπασῶν τῶν ὡς ἄνω ἐργασιῶν παρατείνονται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1942.

Ἄρθρον 42.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Νόμου 1857 καὶ ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 104 τοῦ Α. Ν. 1722/1939 ἀντικαθίστανται οὕτω :

«Διὰ τὸ ἀπὸ τῆς καταλήψεως μέχρι τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως χρονικὸν διάστημα ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ὁρίζεται αὐτοδικαίως τὸν ἐπὶ αὐτῇ πρὸς 3 ὅς ἐτησίως».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 43.

1. Οἱ διὰ τῆς προσωρινῆς διανομῆς παραχωρηθέντες εἰς πόδισμας ἀστογεωργικοὶ κλήροι ἐν τῷ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Παλὴδ Ἑλληνικὸν Τμήματι τοῦ ἀστογεωργικοῦ συνοικισμοῦ «Ἑλληνικὸν Ἀττικῆς θεωροῦνται ὡς ὀριστικῶς παραχωρηθέντες εἰς τοὺς κληροῦς ἐπὶ ὀνόματι τῶν ὁποίων παρενοχλήθησαν καὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων αἰτίας ἰσχύος διὰ τὸ ὑπόλοιπον τμήμα τοῦ ἐρθέντος Συνοικισμοῦ.

2. Οἰαδήποτε δι' ἀποφάσεως τῆς πρὸς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τροποποιήσις τῆς ἀρχικῆς ὡς ἄνω παραχωρήσεως θεωρεῖται ὡς νομίμως γενομένη.

3. Νόμιμος ἐπίσης θεωρεῖται καὶ πᾶσα δι' ὁμοῦς ἀποφάσεως γενομένη διανομὴ τῶν ὡς ἄνω κλήρων μεταξὺ τοῦ κληροῦς ἐπὶ ὀνόματι τοῦ ὁποίου εἶχε παραχωρηθῇ ὁ κλήρος καὶ οἰουδήποτε ἄλλου προσώπου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 49 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1722 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ διαπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου κλήρων.

Ἄρθρον 44.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δύναται ν' ἀνναλέσθαι μερικῶς τὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 119116 τοῦ ἔτους 1934 ἀποφάσεως τοῦ νέου μέγρου ἀντὶ ἀλλοτρίων ὑπὲρ τῆς κοινότητος Σωτηρῶνδας - Ἀλυσίας τῶν ἀντὶ ἀλλοτρίων βεσπλῶν Κοπῆς - Οὐλῆν καὶ Βιτόν Τρύμπα, ἐπὶ σκοπῷ ὅπως αἱ καταγόμεναι ὑπὸ τῶν κατόλων τοῦ Συνοικισμοῦ Προσφύγων ἐκτάσεις, ἐφ' ὅσον μὲν διενδύκουνται κατὰ κυριότητα ὑπὸ αὐτῶν, ἐπιτεταχθῶσι εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Διαχειρίσεως Ἀντὶ ἀλλοτρίων Μουσουλμανικῶν Κτημάτων, διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς κυριότητος καὶ ἀπόδειξιν αὐτῶν εἰς τοὺς δικαιούτους, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου 1939 Β.π. Διατάγματα «περὶ κοινοποιήσεως εἰς ἐνταῖαν καίμενων τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑσόδων κλπ.», ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, ἐφ' ὅσον

δὲ δὲν διεκδικούνται κατὰ κυριότητα, παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 125 τοῦ Α.Ν. 1722)1939.

2. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ἀναθεώρησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 48 τοῦ ἔτους 1935 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Ἐξέστας, ἐπὶ σκοπῷ προσαρμογῆς ταύτης πρὸς τὴν ἐνεργηθησομένην, κατὰ τὰ ὡς ἄνω, μερικὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀναλήψεως τῶν ἀνταλλαξίμων βοσκῶν Κοπάτς-Όρμάν καὶ Βιστόκ Τούμπα.

Ἄρθρον 45

Κυροῦται ἄρ' ἡς ἐδικομοσιεῦθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 981)1939 ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Κιλίκις, καθ' ἡ ἡμέρα αὕτη διέθεσεν ἐκ τῶν γαιῶν τοῦ ἀγροκτήματος Λευκοχωρίου ἔκτασιν πρὸς ἀνέγερσιν νέου συνοικισμοῦ διὰ τοὺς συγγενενοθησομένους ὀδύρους μικροσυνοικισμοὺς Μελανθίου, Βάθειας, Κατωχωρίου, Δαστοπίου καὶ Ζλάτινας.

Ἄρθρον 46.

Προκειμένου περὶ γωριστῆς ἰδιοκτησίας ἐλαιοδένδρων εἰς τὰς νήσους Θάσον καὶ Σαμοθράκην, τὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2783)1941 πρεσβύμενον δικαίωμα ἐξαγορᾶς ἀνήκει εἰς μόνον τὸν ἰδιοκτήτην τῶν ἐλαιοδένδρων, δικαιοῦμενον νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ἐδάφους ἐφ' οὗ ταῦτα κεῖνται.

Ἄρθρον 47.

Ἄπασαι αἱ μισθώσεις ἐκτάσεων ἐκ τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν πρὸς ἀποκατάστασιν γηγενῶν καὶ προσφύγων, αἵτινες διενεώρησαν διὰ πράξεων τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν ἀποφοιτῶν Πρακτικῶν Γεωργικῶν σχολείων καὶ οἰκοτροφείων, θεωροῦνται ὡς νομίμως γινόμεναι, τὰ αὖ ἐκ τούτων προελθόντα ἔσοδα ἀνήκουσιν εἰς τὸν Ἐλκτικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 48.

Κυροῦται ἄρ' ἡς ἐδικομοσιεῦθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 6)1935 ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Ἀθηνῶν, καθ' ἡ ἡμέρα πνευρώρησε ὡς γεωργικοὺς κλήρους τμήματα κοινογρήστω ἐκτάσεων τοῦ Κτήματος Μπάφι—Τατοῖου.

Ἄρθρον 49.

1. Γαῖαι περιελθούσαι εἰς τὸ Δημόσιον βάσις τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀπὸ 17)23 Αὐγούστου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀποκαταστάσεως καὶ ρυθμίσεως τῶν σχέσεων ἐπὶ τῶν κτημάτων Μανωλάδας» ἀντικυνομένης ὑπ' ἀριθ. 122)32 τῆς 3 Ἰανουαρίου 1923 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ παραχωρηθεῖσαι κατ' ἀποκλειστικὸν δικαίωμα γρίσεως βοσκῆς εἰς τοὺς συνοικισμοὺς Μπεντενίου καὶ Κώμης τοῦ πρώτου δήμου Βουπρασίου Ἡλείας δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 14 τοῦ 1924 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύνανται κατὰ τὸ τμήμα ἐς' οὗ ἀνακρίται ἤδη τὸ εἰρημένον δικαίωμα ὑπὲρ τῆς κοινότητος Μπεντενίου καὶ μετὰ νόμιμον τῆς αὐτῆς κοινότητος παραίτησιν ἐκ τοῦ δικαίωματος τούτου νὰ διατεθοῦν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448 καὶ τῶν συμπληρωσάντων καὶ τροποποιησάντων τοῦτον νόμων καὶ ὑπὲρ τὰς κατωτέρω εἰρημένα διατάξεις.

2. Εἰς τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διατεθειμένας γαῖας ἀποκαθίστανται κατ' ἰσομοίαν θπαντες οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Μπεντενίου Ἡλείας διακρινόμενοι α') εἰς ἐγγάμους ἄρρενας, β') εἰς γήρας ἐγγύστα ἄγαμα ἄρρενα ἢ θήλεα τέκνα, γ') εἰς ἀγάμους ἄρρενας καὶ ἄγαμα θήλεα, ὧν ἀμειότεροι οἱ γονεῖς ἀπεβίωσαν. Ὡς στεροῦμενοι ἀμειότερων τῶν γονέων θεωροῦνται καὶ οἱ ἄγαμοι ἄρρενες καὶ τὰ ἄγαμα θήλεα ὧν ἡ μήτηρ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τῶν δὲν ἔχει, λόγῳ δευτέρου γάμου, τὴν ἰδιότητα τῆς γήρας. Ἀμφιθαλεῖς καὶ ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ ἀποκαθίστανται εἰς ἓνα κλήρον κατ' ἰσομοίαν.

3. Χῆραι στεροῦμεναι ἀγάμων καὶ ἐγγάμων τέκνων ἀποκαθίστανται εἰς ἓκτασιν κλήρου ἴσῃ πρὸς τὸ πέμπτον τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραχωρουμένου κατ' ἰσομοίαν κλήρου.

4. Ἀποκλείονται τῆς ἀποκαταστάσεως οἱ ὑπερβάντες τὸ ἐξῆκαστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, ὧν κέκηνται ἐγγάμα ἄρρενα τέκνα καὶ δὲν κέκηνται ἄλλα τέκνα ἄγαμα ἄρρενα ἢ θήλεα.

5. Εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποκαθισταμένων κατοίκων τῆς Κοινότητος Μπεντενίου καλοῦνται οἱ κληρονόμοι τοῦ Ἀστικοῦ δικαίου.

6. Ἡ διανομὴ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω παραχωρουμένων γαιῶν δύναται νὰ γίνη ἄνευ κληρώσεως, ἐν ἡ περιπτώσει, προσυψῶ ὑπαλλήλου τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς Ὑποστάσεως Ἡλείας λησθῇ σχετικὴ κατ' ἀπόλυτον πλειοψηρίαν ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ οἰκείου συνεταγισμοῦ.

Ἄρθρον 50.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, λαμβανόμενης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις διὰ δημοσίαν ὡσεύειαν, συμφωνῶσα πρὸς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος, ἰδιοκτητῶν ἐκτάσεων τοῦ λειβαδίου Γκριτζόβαλη Νουῖῳ Λορίστῳ ὑπὲρ τῶν ἐγκατεστημένων ἐν αὐτῷ προσφύγων ἐπὶ τῷ ποσῷ τῆς ἀξίσεως τοῦ ἀνεπαρκοῦς γεωργικοῦ κλήρου καὶ τῆς βοσκτικῆς ἐκτάσεως αὐτῶν.

Ἡ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων ὑφειλουμένη ἀποζημίωσις καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1731)39 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων Νόμων, καταβληθήσεται δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου χρεώσει τῶν ἀποκατασταθσομένων προσφύγων, οἵτινες ὑπογράφονται εἰς τὴν ἐξίσλησιν αὐτῆς πρὸς τὸν Δημόσιον τοκοχρεωλυτικῶς ἐντὸς 20ετίας, ἀπὸ τοῦ καθορισμοῦ οὗτῆς τελεσιδίνως, ἐπὶ τόκῳ 3 ο/ο.

2. Ἐπιτρέπεται ἀποκατάστασις εἰς τὸ ἀγρόκτημα Γκριτζόβαλη καὶ προσφύγων διαγραφόντων ἢ παραιτηθέντων ἐκ παραχωρηθέντος εἰς αὐτοὺς κλήρου εἰς ἕτερον ἀγρόκτημα.

Ἄρθρον 51.

Τὸ ἄρθρον 84 τοῦ Α.Ν. 1722)39 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας λαμβανόμενης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ δύναται, ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῆς θῆς Μικτῆς Ὑποεπιτροπῆς Κομοτηνῆς κοιθεῖσας παραχωρητέας ἐκτάσεως ὑπὲρ τῶν Μουσουλμανικῶν οἰκονομειῶν Γεννησιᾶς Ἐάνθης ἐκ τῆς τοποθεσίας Ταρλίχ (Μάνδαχ) ἀπ' ἀλλοτριωμένης δυνάμει τοῦ παρόντος ἀναγκαστικῶς λόγῳ δημοσίας ὡσεύειας, νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς, ἐς' ὅσον συναινέσιν, ἰσάξια ἔκτασις ἐκ τῶν τυχόν διαθεσίμων τοῦ Δημοσίου, ἐν τῷ Νουῷ Ροδόπης. Ἡ ἀπαλλοτριωμένη ἔκτασις θέλει παραχωρηθῇ εἰς τὸν Συνοικισμὸν Βελώνης Κοινότητος Ἀεθρίων Ἐάνθης.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας λαμβανόμενης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ δύναται, ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀνοικτήματι «Μικρὸ Καβέλλο» κατεληλυθῆσας καὶ διανεμηθεῖσας εἰς κληρούμενα ἐκτάσεως 395 τετραμύρων ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς θῆς Μικτῆς Ὑποεπιτροπῆς Κομοτηνῆς ἐκτεθειμένης τοιαύτης ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου Τοῦσανο ὀπνίου ἀπ' ἀλλοτριωμένης δυνάμει τοῦ παρόντος ἀναγκαστικῶς λόγῳ δημοσίας ὡσεύειας ὑπὲρ ἀκτινίων καλλιεργητῶν, νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτόν, ἐς' ὅσον συναινέσιν, ἰσάξια ἔκτασις ἐκ τῶν τυχόν διαθεσίμων τοῦ Δημοσίου ἐν τῷ Νουῷ Ροδόπης.

3. Διὰ τὸ γονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς καταλήψεως ἔναι κληρονομῆς τῆς ἀποζημιώσεως ἡ τῆς κατὰ τὰς εἰρημένας ἀνταλλαγὰς τ' ἀνωτέρω ἀκίνητα λελύκονται ἐν νομίμῳ ἐπιτάξει, καταβληθέντος τοῖς ἰδιοκτήταις, λόγῳ ἀποζημιώσεως γρίσεως τόκῳ 3 ο/ο ἐτησίως ἐπὶ τῆς καθορισθησένης ἀποζημιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Τελικαὶ Διατάξεις.

"Αρθρον 52.

1. "Οπου ἐν τῷ Ἀγροτικῷ Νόμῳ εὑρεται ὁ ὅρος «μισθωμὰ», ἢ «μισθωμὰ ἀπαλλοτριώσεως» χωρὶς νὰ πρόκειται περὶ γατεβολῆς συνεπείᾳ συμβατικῆς ὑποχρέωσεως ἐκ συμβάσεως μισθώσεως, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ὅρου «ἀποζημίωσις χρήσεως».

2. "Οπου ἐν ἄρθρῳ 47 τοῦ Α.Ν. 1722)1939 εὑρεται ὁ ὅρος «νεμόμενος αὐθαιρέτως» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ὅρου «νεμόμενος ἄνευ δικαιώματος».

3. "Οπου ἐν τῷ Ἀγρ. Κώδικι 6448 εὑρεται αἱ λέξεις «Συμβούλιον Γεωργίας» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ᾠέσεων «Συμβούλιον Ἐποικισμοῦ».

"Αρθρον 53.

1. Καταργοῦνται αἱ κάτωθι διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 25

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 43.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 44.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 66.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 88.

Τὸ ἄρθρον 95.

Ἡ πρώτη, ἡ δευτέρα καὶ ἡ πέμπτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 101.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 156.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 166.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 179.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 180.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 183.

2. Ἐπίσης καταργεῖται τὸ ἄρθρον 189 τοῦ Α.Κ. 6448, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Α.Ν. 1722)1939, ἡ δὲ εἰς αὐτὸ προστεθεῖσα παράγραφος ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Α.Ν. 1722, προστίθεται μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 156 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 6448.

3. Ἐπίσης καταργοῦνται αἱ παράγραφοι 5, 6, 7 καὶ 11, τοῦ ἄρθρου 1, ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 5, τὸ δεύτερον ἐδά-

φαιον τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παραγράφου 11 τοῦ ἄρθρου 6, ἡ περίπτωση β' τοῦ ἄρθρου 3 καὶ ἡ παράγραφος 12 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Α.Ν. 1722)1939. Ἐπίσης καταργοῦνται αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α.Ν. 2123)1939.

"Αρθρον 54.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 157 τοῦ Α.Ν. 1722)1939 προβλεπομένη κωδικοποίησις θὰ περιλάβῃ καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, θὰ φέρῃ δὲ τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.

Τῆς τὴν κωδικοποίησιν ταύτην δύνανται νὰ μὴ περιληφθοῦν αἱ παράγραφοι 3, 4, 5 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 42, τὰ ἄρθρα 43, 44, 46 καὶ αἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 45, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, τὰ ἄρθρα 105, 132, 141, 204, 205 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ αἱ μεταβατικαὶ ἢ εἰδικαὶ διατάξεις τῶν κωδικοποιουμένων νόμων, παραμένουσαι ἐν ἰσχύϊ ὡς αὐτοτελεῖς διατάξεις τῶν οὐκείων Νόμων.

2. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 2556)1940 προβλεπομένη κωδικοποίησις θὰ φέρῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ τοῦτου Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1941.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΠΑ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΛΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ